

Hrvatska banka za obnovu i razvitak

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
Stalna služba u Slavonskom Brodu
Primljeno neposredno - preko pošte (obitno - preporučeno)
22-05-2020 god. u 2 primjeraka
sa _____ priloga i _____ rubrika
Podnesak stigao poštom otvoren - s poštovnim omotom
Predan na poštu preporučeno dana 20.05.20 god
Plaćena pristojba _____ kuna u državnim bilježnicama
manje plaćeno _____ TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
pristojbe. _____
Primljene vrijednosti (pravog datuma) _____
STALNA SLUŽBA U SLAVONSKOM BRODU
Potpis dještika
Posl. br: 3/St-858/2019

U Zagrebu, 20. svibanj 2020. godine

Vjerovnik:

HRVATSKA BANKA ZA OBNOVU I RAZVITAK, Zagreb,
Strossmayerov trg 9, OIB: 26702280390, zastupana po punomoćniku Mirjani Iličić

Dužnik:

ĐURO ĐAKOVIĆ Industrijska rješenja d.d., Slavonski Brod, Mile
Budaka 1, OIB: 30530221804

PODNEŠAK

U 3 primjerka

I. Vjerovnik je 27. veljače 2020. poslao Financijskoj agenciji, Regionalni centar Osijek, prijavu tražbine i obavijest o postojanju razlučnog prava u predstečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom ĐURO ĐAKOVIĆ Industrijska rješenja d.d. Tražbina vjerovnika prema dužniku temelji se na dvjema pravnim osnovama i to:

- Ugovoru o kreditu broj: NP-11/13 od 29. siječnja 2014. (s pripadajućim dodacima)
- Ugovoru o kreditu broj: RGSG-18-1100233 od 10. listopada 2018. (s pripadajućim dodacima).

Korisnik kredita po predmetnim ugovorima je trgovačko društvo ĐURO ĐAKOVIĆ GRUPA d.d. (odnosno ranije ĐURO ĐAKOVIĆ HOLDING d.d.), dok je dužnik predmetne ugovore potpisao u svojstvu sudužnika.

Iz očitovanja dužnika od 27. ožujka 2020. proizlazi kako je dužnik u cijelosti osporio potraživanje vjerovnika u iznosu od 226.731.048,24 kuna uz obrazloženje kako se radi o obvezama koje se odnose na ĐĐG (vjerovnik pretpostavlja da se misli na trgovačko društvo ĐURO ĐAKOVIĆ GRUPA d.d.).

Dokaz: - Prijava tražbine vjerovnika od 27. veljače 2020. (u spisu);
Ugovor o kreditu br: NP-11/13 od 29. siječnja 2014. (u spisu uz prijavu tražbine);
Ugovor o kreditu br: RGSG-18-1100233 od 10. listopada 2018. (u spisu uz prijavu tražbine);
Očitovanje dužnika od 27. ožujka 2020. (u spisu)

Predmetno osporavanje dužnika je pogrešno i nije u skladu sa zakonom i preuzetim obvezama dužnika prema vjerovniku koje proizlazi iz predmetnih ugovora. Također isto nije u skladu sa zauzetom sudskom praksom Visokog trgovačkog suda RH i Upravnog suda u Zagrebu, a kako će biti obrazloženo u nastavku.

- II.** Naime, odredbom čl. 5.01. toč. a) Ugovora o kreditu br: NP-11/13 ugovoreno je kako svi sudužnici, pa tako i ovdje navedeni dužnik, odgovaraju HBOR-u solidarno za obvezu korisnika kredita i obvezuju se da će u cijelosti namiriti sva dospjela i nepodmirena potraživanja koja nastanu po ugovoru o kreditu kao i korisnik kredita. Navedena odredba se nije mjenjala u kasnijim dodacima predmetnom ugovoru o kreditu. Predmetni ugovor dužnik je potpisao tada pod nazivom tvrtke Đuro Đaković Inženjering d.d., a kojemu su kasnije pripojena i društva ĐURO ĐAKOVIĆ ELEKTROMONT d.d. i ĐURO ĐAKOVIĆ Proizvodnja opreme d.o.o. te je po pripajanju navedenih trgovačkih društava dužnik stupio u pravnu poziciju i tada sudužnika pod II i VI.

Također, odredbom čl. 3.01. toč. b) Ugovora o kreditu br: RGSG-18-1100233 propisano je kako sudužnici odgovaraju HBOR-u solidarno s korisnikom kredita za podmirenje obveza po ugovoru o kreditu na isti način i u svemu kao i Korisnik kredita. Identična odredba nalazi se u odredbi čl. 1. Sporazuma o zasnivanju založnih prava na nekretninama i ukupnosti pokretnina radi osiguranja novčane tražbine od 19. listopada 2018. koji je ovjeren pod posl. br. OV-11319/2018 od 23. listopada 2018. od strane javnog bilježnika Zvonimira Bračuna iz Slavonskog Broda.

Dokaz: - Sporazum o zasnivanju založnog prava na nekretninama i ukupnosti pokretnina radi osiguranja novčane tražbine od 19. listopada 2018. (u spisu uz prijavu tražbine)

Dakle, jasno je kako predstečajni dužnik odgovara HBOR-u u svemu i na isti način na koji odgovara i korisnik kredita, a to proizlazi i iz odredbe **čl. 43. st. 1. Zakona o obveznim odnosima** (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje u tekstu: ZOO) sukladno kojoj svaki dužnik solidarne obveze odgovara vjerovniku za cijeli dug i vjerovnik može zahtijevati njegovo ispunjenje od koga hoće sve dok dug ne bude potpuno ispunjen. Dakle, jasno je kako je HBOR osobni vjerovnik dužnika koji u trenutku otvaranja predstečajnog postupka ima imovinskopravnu tražbinu prema dužniku (jednako kao što ima i prema korisniku kredita), a sve sukladno odredbi čl. 35. st. 1. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, dalje u tekstu: SZ). Slijedom navedenog, jasno je kako dužnik nije ispravno primijenio materijalno pravo kada je osporio tražbinu vjerovnika, uz obrazloženje kako se radi o obvezi društva ĐURO ĐAKOVIĆ GRUPA d.d. Radi se o obvezi za koju dužnik odgovara jednako i na isti

način u svemu kao i korisnik kredita, a na što je dužnik izrijekom pristao potpisom ugovora o kreditu te istu odredbu do sada nije dovodio u pitanje.

Jasno je kako ĐURO ĐAKOVIĆ Industrijska rješenja d.d., kao predstečajni dužnik, **osobno odgovara** HBOR-u za imovinskopравnu tražbinu po osnovi predmetnih ugovora o kreditu u kojima je on sudužnik i to cjelokupnom svojom imovinom. Naime, sasvim je očito i jasno da je **dužnik ugovorima o kreditu preuzeo na sebe obvezu isplatiti HBOR-u kao vjerovniku u njima navedene novčane iznose pa je zato HBOR osobni vjerovnik dužnika koji ispunjenje svog potraživanja može zahtijevati (i) od dužnika kao jednog od sudužnika.**

Sve gore navedene tvrdnje HBOR-a potvrđuje i novija sudska praksa.

Naime, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** u postupku pod brojem **28. PŽ-3940/12** odlučujući o žalbi u postupku utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine dana 18.03.2015. godine donio je rješenje kojim je zauzeo stav (*navedeno na str. 5., 3. odlomak toga rješenja*) da **vjerovnik može od svakog solidarnog dužnika (isto se odnosi i na jamca platca) zahtijevati ispunjenje obveze iako prije toga nije pozvao glavnog dužnika na ispunjenje obveze** (navedeno proizlazi iz već gore navedene odredbe čl. 43. st. 1. ZOO-a, a isto se odnosi i na jamca platca sukladno čl. 111. st. 3. ZOO-a). Pri tome se Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (*navedeno na str. 5., 4. odlomak navedenog rješenja*) pozvao na raniju odluku toga suda i to onu pod brojem **28. PŽ-1523/10** od 04.09.2013. godine (ista se odnosi na prvostupanjski predmet Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj P-1057/09) prema kojoj je zauzet stav da **vjerovnik novčane obveze u kojoj je stečajni dužnik jamac platac za ispunjenje obveze glavnog dužnika jest osobni, a time i stečajni vjerovnik stečajnog dužnika u smislu odredbe članka 70. stavak 1. Stečajnog zakona (napomena: riječ je o identičnoj odredbi čl. 137. sada važećeg SZ-a).** Također, i **vjerovnik novčane obveze u kojoj je predstečajni dužnik jedan od sudužnika jest vjerovnik tog dužnika.**

Sukladno navedenoj praksi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, a obzirom da je HBOR vjerovnik po ugovorima o kreditu po kojima je ĐURO ĐAKOVIĆ Industrijska rješenja d.d. sudužnik, jasno i očito proizlazi da je **HBOR osobni vjerovnik u ovom predstečajnom postupku koji se provodi nad društvom ĐURO ĐAKOVIĆ Industrijska rješenja d.d.**

Vjerovnik ističe kako je predmetni stav Visokog trgovačkog suda RH kasnije potvrđen i u odluci pod posl. br: PŽ-1347/2017-2 od 01. ožujka 2017. te je identični pravni stav zauzeo i Upravni sud u Zagrebu pod posl. br: UsI-3862/15-13 od 23. svibnja 2017.

Dokaz: Rješenje VTS-a od 01. ožujka 2017.

Presuda Upravnog suda u Zagrebu od 23. svibnja 2017.

- III.** Slijedom svega navedenog, jasno je kako je osporavanje dužnika suprotno materijalnom pravu, odnosno odredbama Stečajnog zakona, te nije u skladu sa prihvaćenom sudskom

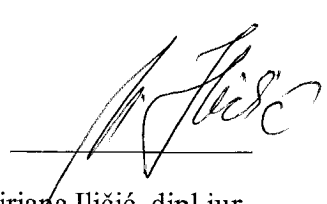
praksom. Samim time vjerovnik predlaže dužniku i povjereniku da ponovno razmotre prijavu potraživanja HBOR-a te priznaju predmetno potraživanje temeljem navedenih argumenata i priloženih dokaza..

Zaključno se ističe kako vjerovnik raspolaže ovršnim ispravama za cjelokupno svoje potraživanje te će, u slučaju ustrajanja na osporavanju tražbine od strane dužnika, dužnik biti primoran pokrenuti postupak protiv HBOR-a sukladno odredbi čl. 48. st. 5. od nosno čl. 266. st. 4. SZ-a.

HBOR

Hrvatska banka za
obnovu i razvitak

Strossmayerov trg 9
10000 Zagreb

26 Mirjana Ilić, dipl.iur.

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

----- ZADRU

----- 30

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Vesne Buljan, predsjednice vijeća, Ivice Omazića, suca izvjestitelja, i Kristine Saganić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom JOLLY – JBS d.o.o., OIB 00322433664, Šibenik, Ante Šupuka 10, odlučujući o žalbi HRVATSKE BANKE ZA OBNOVU I RAZVITAK, OIB 26702280390, Zagreb, Strossmayerov trg 9, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-1043/16-87 od 20. siječnja 2017. u dijelu točke I. izreke, u sjednici vijeća održanoj 1. ožujka 2017.

riješio je

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-1043/16-87 od 20. siječnja 2017. u dijelu točke I. izreke kojim je odbačena prijava tražbine HRVATSKE BANKE ZA OBNOVU I RAZVITAK, OIB 26702280390, Zagreb, u iznosu od 140.399.772,11 kn i predmet u tom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim dijelom rješenja označenim u izreci Trgovački sud u Zadru odbacio je prijavu tražbine Hrvatske banke za obnovu i razvitak, OIB 26702280390, Zagreb, Strossmayerov trg 9, u iznosu od 140.399.772,11 kn.

Prvostupanjski sud je tako odlučio uz obrazloženje da stečajni dužnik nije osobni dužnik Hrvatske banke za obnovu i razvitak, već je jamac za ispunjenje njezine tražbine prema trećim osobama kao glavnim dužnicima. Stoga sud zaključuje da Hrvatska banka za obnovu i razvitak nije stečajni vjerovnik u smislu odredbe čl. 137. st. 1. Stečajnog zakona i nije ovlašten na podnošenje prijave tražbine u ovom postupku.

Protiv ovog dijela rješenja žalbu je podnijela Hrvatska banka za obnovu i razvitak zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi da je stečajni dužnik

sudužnik odnosno solidarni dužnik po ugovorima o kreditu pa je osobno odgovoran, a žalitelj može tražiti ispunjenje svoje tražbine i od stečajnog dužnika kao solidarnog dužnika. Predlaže ovome sudu preinačiti pobijani dio rješenja, podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba je osnovana.

Pobijano rješenje u odnosu na žalitelja ispitano je sukladno odredbi čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ), koji se u konkretnom slučaju primjenjuje, u granicama žalbenih razloga, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava. Ovaj sud nalazi da rješenje u pobijanom dijelu nije pravilno i zakonito.

Iz dostavljenog dijela spisa u bitnom proizlazi da je žalitelj podnio prijavu tražbine po osnovi Ugovora o kreditu broj DT-11/2009 od 7. siječnja 2010. s Dodatkom I tom ugovoru, Ugovoru o kreditu broj DT-06/07 od 25. listopada 2007. s Dodacima I, II i III tom ugovoru te Ugovoru o kreditu broj DT-06/16 od 20. travnja 2016. po kojima se stečajni dužnik obvezao kao jedan od sudužnika (odnosno solidarnih dužnika) ispuniti solidarno s glavnim dužnikom (korisnikom kredita Olympia Vodice d.d.) žalitelju tražbinu iz navedenih ugovora o kreditu.

Dakle, stečajni dužnik je jedan od više solidarnih dužnika, što znači da žalitelj može zahtijevati ispunjenje obveze od stečajnog dužnika kao jednog od solidarnih dužnika pa postoji izravan ugovorni odnos između žalitelja i stečajnog dužnika te izravna tražbina žalitelja prema stečajnom dužniku. Stoga je, suprotno stavu prvostupanjskog suda, žalitelj kao vjerovnik mogao prijaviti svoju tražbinu u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom kao solidarnim dužnikom, budući da sukladno odredbi čl. 43. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15) vjerovnik više dužnika solidarne obveze može zahtijevati ispunjenje od koga hoće, sve dok dug ne bude potpuno ispunjen.

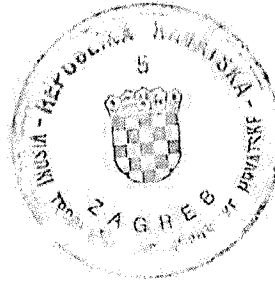
Prema tome, žalitelj je osobni vjerovnik stečajnog dužnika, budući da je vjerovnik novčane obveze u kojoj je stečajni dužnik jedan od više solidarnih dužnika za ispunjenje obveze pa sukladno tome i stečajni vjerovnik stečajnog dužnika u smislu odredbe čl. 137. st. 1. SZ-a.

Zbog pogrešne primjene materijalnog prava, u pobijanom dijelu rješenja izostali su razlozi o odlučnim činjenicama vezanim za primjenu odredaba čl. 264., čl. 265. i čl. 266. SZ-a pa je rješenje u pobijanom dijelu zahvaćeno bitnom povredom odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi čl. 10. SZ-a.

Slijedom navedenog, ovaj sud je sukladno odredbi čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a uvažio žalbu, ukinuo pobijano rješenje u odnosu na žalitelja i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će utvrditi odlučne činjenice i postupit će po odredbama čl. 264., čl. 265. i čl. 266. SZ-a te donijeti novu pravilnu i zakonitu odluku o žaliteljevoj tražbini.

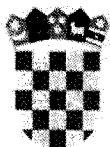
U Zagrebu 1. ožujka 2017.

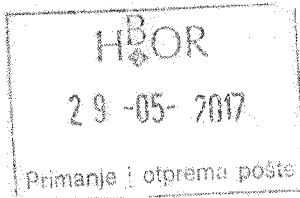
PREDSJEDNICA VIJEĆA
VESNA BULJAN, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

U. Z. B. Vratković
BRANKICA CURMAN

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

Poslovni broj: UsI-3862/15-13

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu pojedincu toga suda, Tamari Bogdanović, uz sudjelovanje Ive Marije Znaor, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatske banke za obnovu i razvitak, Zagreb, Strossmayerov trg 9, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, uz sudjelovanje zainteresirane osobe GORUP STOČARSTVO d.o.o., Tomaševac, Tomaševac 2, kojeg zastupa opunomoćenik Goran Božić, odvjetnik u Zagrebu, Trg bana Josipa Jelačića 3, radi predstečajne nagodbe, nakon održane usmene i javne rasprave, 23. svibnja 2017.,

presudio je

I. Poništava se rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-423-01/15-01/488, URBROJ: 513-04/15-2 od 17. rujna 2015.

II. Nalaže se tuženiku da riješi o žalbi tužitelja u roku od 60 dana od dana dostave ove presude.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-423-01/15-01/488, URBROJ: 513-04/15-2 od 17. rujna 2015. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR01, KLASA: UP-I/110/07/14-01/7517, URBROJ: 04-06-15-7517-95 od 15. lipnja 2015., kojim su utvrđene tražbine vjerovnika, prema tablicama koje su sastavni dio ovog rješenja. Utvrđuje se da ukupan iznos prijavljenih tražbina vjerovnika iznosi 174.848.740,13 kn, dok ukupan iznos utvrđenih tražbina iznosi 249.510.199,42 kn, dok osporenih tražbina nema, a čime su se stekli uvjeti za nastavak postupka. Utvrđuje se da je izvršen prijeboj utvrđenih tražbina s dospjelim protutražbinama dužnika u ukupnom iznosu od 12.272.684,65 kn, pa preostali iznos tražbina vjerovnika nakon izvršenog prijeboja iznosi 237.237.514,77 kn.

Tužitelj pobija zakonitost osporavanog rješenja i ističe da je u konkretnom slučaju pogrešno primijenjen članak 59. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi,

obzirom da je člankom 56. stavkom 1. navedenog Zakona jasno propisano tko su razlučni vjerovnici. Nesporno je da vjerovnik sukladno priloženoj dokumentaciji uz podnesenu prijavu tražbine i obavijesti o razlučnom pravu, ima založno pravo na dužnikovim nekretninama upisano u zemljišnoj knjizi, pa mu je stoga potpuno neopravdano uskraćeno utvrđivanje statusa razlučnog vjerovnika. Naime, iz sadržaja odredbe navedenog članka 56. razvidno je da status razlučnog vjerovnika nije ovisan o osobnoj odgovornosti dužnika prema vjerovniku, već isključivo o postojećim pravima na stvari ili pravu upisanom u javnu knjigu, iz kojeg razloga osobna odgovornost za tražbinu nije uvjet za priznavanje statusa razlučnog vjerovnika. Međutim, vjerovnik ističe da osobna odgovornost dužnika nije upitna, jer je dužnik u konkretnom potraživanju imao status sudužnika, te je jamčio za obveze korisnika kredita cjelokupnom svojom pokretnom i nepokretnom imovinom. Dužnik je potpisao ugovornu odredbu prema kojoj vjerovniku odgovara solidarno s korisnikom kredita za podmirenje postojećih obveza i to na isti način i u svemu kao i korisnik kredita, a sukladno članku 1. Sporazuma o zasnivanju založnog prava na nekretninama radi osiguranja novčane tražbine od 01. srpnja 2014. U konkretnom slučaju, vjerovnik se nije odrekao prava na odvojeno namirenje, te stoga ne može biti svrstan u vjerovnike predstečajne nagodbe, niti mu se može uskratiti pravo na status razlučnog vjerovnika na način kako je to odredilo Nagodbeno vijeće. Stoga tužitelj smatra da u predmetnom postupku ima status razlučnog vjerovnika, jer ima založno pravo upisano u zemljišnoj knjizi i nije se odrekao prava na odvojeno namirenje.

Predlaže sudu da poništi osporavano drugostupanjsko i prvostupanjsko rješenje u dijelu u kojem se tužiteljeva potraživanja s osnova ugovora o kreditu IPA302-8/2014 i Sporazuma o zasnivanju založnog prava na nekretninama radi osiguranja novčane tražbine od 01. srpnja 2014., u iznosu od 12.853.372,48 kn uvrštava u tablicu vjerovnika predstečajne nagodbe, iz razloga što mu nije priznat status razlučnog vjerovnika u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom GORUP STOČARSTVO d.o.o., Tomaševac, Tomaševac 2, OIB: 97328499380, a koja tablica čini sastavni dio predmetnog rješenja, a podredno da sud poništi osporavano drugostupanjsko i prvostupanjsko rješenje i predmet vrati na ponovni postupak, te naloži tuženiku da tužitelju naknadi trošak ovog spora u roku od 15 dana.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporavanog rješenja.

Predlaže sudu da bez rasprave odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba GORUP STOČARSTVO d.o.o., na tužbu se očitovala da je tužitelju priznat status razlučnog vjerovnika samo u pogledu tražbine u iznosu od 5.778.516,36 kn, dok u pogledu tražbine u iznosu od 12.853.372,48 kn tužitelju nije priznat status razlučnog vjerovnika, jer dužnik nije osobno odgovoran za predmetne tražbine. Nagodbeno vijeće je 02. listopada 2015. donijelo rješenje kojim se prihvaća Plan financijskog restrukturiranja, te je nakon pravomoćnosti tog rješenja podnesen prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe pred nadležnim Trgovačkim sudom. Zbog tužbe tužitelja i Zagrebačke banke protiv rješenja o utvrđivanju tražbine, Trgovački sud u Zagrebu je odredio prekid postupka radi sklapanja predstečajne nagodbe do okončanja upravnog spora koji se vodi pred ovim sudom.

Iz navedenog proizlazi da zainteresirana osoba predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Sud je održao usmenu i javnu raspravu u prisutnosti opunomoćenice tužitelja i opunomoćenika zainteresirane osobe i u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, na temelju ovlaštenja iz odredbe članka 39. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17.), o čemu je tuženik bio upozoren u pozivu za raspravu.

Na raspravi opunomoćenica tužitelja je u sudski spis priložila presudu Visokog trgovačkog suda, iz koje je razvidno tko se smatra osobnim dužnikom, te je odustala od zahtjeva za naknadu troška upravnog spora.

Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja, te razmatrajući sporna činjenična i pravna pitanja, sud je izvršio uvid u sudski spis predmeta i spis tuženika dostavljen uz odgovor na tužbu.

Uvidom u rješenje od 15. lipnja 2015. sud je utvrdio da su navedenim rješenjem utvrđene tražbine vjerovnika u iznosima prema tablicama koje su sastavni dio ovog rješenja. Utvrđuje se da ukupan iznos prijavljenih tražbina vjerovnika iznosi 174.848.740,13 kn, dok ukupan iznos utvrđenih tražbina iznosi 249.510.199,42 kn, dok osporenih tražbina nema, a čime su se stekli uvjeti za nastavak postupka. Utvrđuje se da je izvršen prijeboj utvrđenih tražbina s dospjelim protutražbinama dužnika u ukupnom iznosu od 12.272.684,65 kn, pa preostali iznos tražbina vjerovnika nakon izvršenog prijeboja iznosi 237.237.514,77 kn.

U obrazloženju navodi se da je tužitelj prijavio ukupnu tražbinu od 23.452.960,10 kn, no međutim zbroj tražbina prema stanjima kredita iznosi 23.452.960,04 kn, koji iznos je upisan kao prijavljeni iznos tražbine u Tablicu prijavljenih razlučnih prava. Kao iznos osiguran razlučnim pravom vjerovnik je naznačio iznos od 18.631.888,80 kn, no prvostupanjsko tijelo je utvrdilo da je temeljem ugovora o kreditu broj: IPA302-8/2014 korisnik kredita BIOPLIN ROVIŠĆE, a dužnik iz ovog postupka su sudužnik i založni dužnik. Iz navedenog razloga, prvostupanjsko tijelo je utvrdilo da tužitelj ima razlučno pravo na imovini dužnika, ali nije razlučni vjerovnik u ovom postupku prema članku 59. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, jer dužnik nije osobno odgovoran za iznos tražbine po naznačenom kreditu od 18.631.888,80 kn, te je taj iznos pribrojen iznosu prijavljene neosigurane tražbine i upisan u Tablicu 2 utvrđenih tražbina. Tužitelju je status razlučnog vjerovnika utvrđen za iznos prijavljene i osigurane tražbine od 5.778.516,36 kn, temeljem ugovora o kreditu broj: IPA101-57/2012, po kojem je korisnik i založni dužnik STOČARSTVO – RATARSTVO d.o.o. pripojeno GORUP STOČARSTVU d.o.o., pa je dužnik ujedno i korisnik kredita. Uvidom u zemljišne knjige, kod Općinskog suda u Virovitici, Zemljišno-knjižni odjel Slatina, k.o. Čadavica, utvrđeno je da su prijavljene nekretnine u vlasništvu dužnika.

Uvidom u osporavano rješenje od 17. rujna 2015. sud je utvrdio da je žalba tužitelja odbijena, pozivom na članak 39. stavak 1., članak 26., članak 31., članak 52., članak 56. stavak 1., članak 59. stavak 1., članak 60. i članak 66. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine, broj: 108/12., 144/12., 81/13. i 112/13.). U obrazloženju je navedeno da obzirom da predstečajni dužnik po ugovoru o kreditu broj: IPA-302-8/2014., iako sudužnik i založni dužnik, nije korisnik kredita, već je korisnik kredita treća osoba, koja nije dužnik u ovom postupku predstečajne nagodbe, predstečajni dužnik nije osobno odgovoran tužitelju kao vjerovniku prema članku 59. navedenog Zakona. Slijedom iznesenog, u ovom postupku pravilno je utvrđeno da tužitelj nije razlučni vjerovnik s osnove prijavljene tražbine po navedenom ugovoru, već ima status običnog vjerovnika, čija je tražbina osigurana ovršnom ispravom i utvrđena u Tablici utvrđenih tražbina. Iz navedenog razloga, tuženik je odbio tužiteljevu žalbu.

Odredbom članka 56. stavka 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi propisano je da su razlučni vjerovnici oni vjerovnici koji imaju založno pravo ili pravo na namirenje na kojoj dužnikovoj stvari ili pravu koji su upisani u javnoj knjizi (zemljišnoj knjizi, upisniku brodova, zrakoplova, intelektualnog vlasništva i sl.). Razlučni vjerovnici koji se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje imaju pravo pokrenuti i voditi sudski ili javnobilježnički ovršni postupak radi prodaje stvari ili unovčenja prava i nakon otvaranja postupka predstečajne nagodbe.

Odredbom članka 59. stavka 1. navedenog Zakona propisano je da je razlučni vjerovnik onaj vjerovnik u postupku predstečajne nagodbe ako mu je dužnik osobno odgovoran i ako se odrekne prava na odvojeno namirenje tijekom trajanja postupka predstečajne nagodbe. Razlučni vjerovnik ne može sudjelovati u postupku predstečajne nagodbe kao vjerovnik niti davati naknadno odricanje od prava na odvojeno namirenje ako nije podnio prijavu tražbine u roku za prijavu tražbina, a postojanje i visinu njegove tražbine i razlučnog prava dužnik nije naveo u izvješću iz članka 42. i članka 67. stavka 2. ovoga Zakona.

Prema ocjeni suda, obrazloženje dano u osporavanom rješenju u odnosu na žalbeni prigovor tužitelja da mu je trebalo utvrditi status razlučnog vjerovnika po osnovi založnog prava upisanog u zemljišne knjige, a prema kojem tužitelj u ovom postupku nije razlučni vjerovnik, jer mu predstečajni dužnik nije osobno odgovoran, nije u skladu s odredbom članka 56. stavka 1. i 59. stavka 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi. Naime, i u rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 18. ožujka 2015. izneseno je shvaćanje prema kojem je vjerovnik novčane obveze u kojoj je stečajni dužnik jamac platac za ispunjenje obveze glavnog dužnika, osobni, a time i stečajni vjerovnik stečajnog dužnika u smislu odredbe članka 70. stavka 1. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj: 44/96., 29/99., 129/00., 123/00., 82/06., 116/10., 25/12. i 133/12.), pa je tako i vjerovnik novčane obveze u kojoj je stečajni dužnik jedan od solidarnih dužnika stečajni vjerovnik stečajnog dužnika, a što znači da je i sudužnik osobno odgovoran vjerovniku, ukoliko vjerovnik prema sudužniku ima neku imovinsko-pravnu tražbinu, koju glavni dužnik nije podmirio.

Iz navedenog razloga, sud osporavano rješenje nije ocijenio zakonitim.

Slijedom iznesenog, u postupku nakon ove presude, tuženik će utvrditi je li tužitelj razlučni vjerovnik u postupku predstečajne nagodbe kojem je dužnik osobno odgovoran, kao sudužnik ukoliko glavni dužnik nije podmirio tražbinu osiguranu založnim pravom i je li se tužitelj odrekao prava na odvojeno namirenje tijekom trajanja postupka predstečajne nagodbe, a u skladu sa sadržajem odredbe članka 59. stavka 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi.

Pri tome se napominje da je tuženik pri donošenju novog rješenja dužan postupiti sukladno članku 81. stavku 2. Zakona o upravnim sporovima, prema kojoj odredbi je tuženik vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama suda.

Stoga je sud na temelju članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, uvažio tužbeni zahtjev.

U Zagrebu, 23. svibnja 2017.

Sutkinja:
Tamara Bogdanović, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nije dopuštena žalba sukladno članku 66.a stavku 1. Zakona o upravnim sporovima.

DNA:

1. Hrvatska banka za obnovu i razvitak, 10000 Zagreb, Strossmayerov trg 9
2. Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, 10000 Zagreb, Frankopanska 1, uz spis
3. Odvjetnik Goran Božić, 10000 Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 3
4. U spis

Za točnost otpравка – ovlaštени službenik:
Snježana Miletić

